

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **Mgr. M. A., Ph.D.**, zastoupeného JUDr. Svatomírem Mlčochem, advokátem se sídlem K. Tomana 9, České Budějovice, proti žalované **Komisi pro projednávání přestupků**, se sídlem Masarykovo nám. 1, Vyškov, o žalobě proti rozhodnutí Okresního úřadu Vyškov ze dne 12. 3. 2001, č. j. VV-15-3/01-ře, v řízení o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 23. 12. 2002, č. j. 6 C 352/2001 - 39, ve znění opravného usnesení ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 C 352/2001 - 49,

t a k t o :

- I. Odvolání **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Výrokem č. I. výše označeného rozsudku Okresní soud ve Vyškově zrušil shora uvedené rozhodnutí Okresního úřadu Vyškov, jakož i rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2000, č. j. KPP 313/00, jímž byla žalobci za spáchání přestupku podle § 47 odst. 1 písm. a), g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, uložena pokuta ve výši 500 Kč a dále povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 500 Kč. Výrokem č. II rozsudku pak soud okresnímu úřadu uložil povinnost nahradit žalobci na nákladech řízení částku 4500 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalovaná podala dne 28. 5. 2003 u Okresního soudu ve Vyškově proti výroku č. II tohoto rozsudku odvolání, a to v rozporu se správným poučením uvedeným v rozsudku o nepřipustnosti odvolání proti tomuto rozsudku jako celku.

Usnesením ze dne 24. 2. 2004 (č. l. 49) však okresní soud opravil poučení předmětného rozsudku tak, že proti jeho výroku č. II. je odvolání přípustné a po nabytí právní moci usnesení předložil dne 4. 5. 2004 již dříve podané odvolání žalované Krajskému soudu v Brně.

Krajský soud pak po třech letech a šesti měsících (*sic*; jak plyne ze spisu, v období od 21. 12. 2004 do 31. 10. 2007 nebyl ve věci učiněn jediný úkon) přípisem (č. j. 49 Co 161/2004 - 64) dne 12. 11. 2007 věc vrátil okresnímu soudu bez rozhodnutí

s tím, že s ohledem na nepřipustnost odvolání není soudem funkčně příslušným. Současně uvedl, že vzhledem k právní úpravě tu není žádný soud, který by byl funkčně příslušný k projednání odvolání, a dal okresnímu soudu k úvaze, zda odvolání sám odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. jako „soud adresy“ nebo zda věc předloží k rozhodnutí o odvolání Nejvyššímu správnímu soudu jako vrcholnému článku soustavy správních soudů.

Dne 18. 11. 2008, tedy po dalším roce, byla věc okresním soudem předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Z předloženého spisu okresního soudu je zřejmé, že šlo o věc správního soudnictví (přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy) jak podle dřívější (§ 244 a násl. o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2002), tak podle současné právní úpravy (soudního řádu správního). Dle tehdejšího § 250j odst. 4 o. s. ř. proti rozhodnutím soudu nebyl přípustný opravný prostředek, přičemž, jak ve svém přípisu uvedl již krajský soud, nepřipustnost odvolání se vztahovala nejen na výrok ve věci samé, ale též na všechny výroky akcesorické. Řádný opravný prostředek není přípustný ani podle nové právní úpravy (s. ř. s.). Kasační stížnost je podle § 131 s. ř. s. možné podat pouze proti rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví vydaným po dni účinnosti tohoto zákona, tedy po 1. 1. 2003.

V daném případě bylo okresním soudem rozhodnuto dne 23. 12. 2002, tedy ještě za účinnosti staré právní úpravy, odvolání bylo žalovanou podáno dne 28. 5. 2003, tedy již za účinnosti úpravy nové.

Nejvyšší správní soud ve svém usnesení publikovaném pod č. 737/2006 Sb. NSS konstatoval, že nesprávné poučení krajského soudu o přípustnosti kasační stížnosti proti jeho rozhodnutí (v daném případě proti usnesení o přerušení řízení) nemůže založit její přípustnost. Obdobně tedy ani v nyní posuzovaném případě nemohlo nesprávné poučení okresního soudu přípustnost odvolání proti výroku o nákladech řízení založit, takové odvolání je proto podle § 250j o. s. ř. nepřipustné.

Nejvyšší správní soud se nemůže věcí v odvolacím řízení zabývat, protože k takovému řízení není funkčně příslušný. Funkčně příslušný ale není ani žádný jiný soud. Nedostatek této podmínky řízení je neodstranitelný a nelze pro něj v řízení pokračovat; proto Nejvyšší správní soud z důvodu procesní ekonomie sám podané odvolání odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o odvolání soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž v případě odmítnutí návrhu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2008

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně

senátu